

Dolenjski Vestnik

Tednik okrajev Črnomelj, K

STUDIJSKA KNJILJENICA
NOVO MESTO

Stev. 7 Leto 6
Lastniki in izdajatelj: Okrajni odbori SZDL Črnomelj, Kočevje in Novo mesto. — Izhaja vsak petek. — Urejuje uredniški odbor. — Uredništvo in uprava: Novo mesto, Cesta komandanta Staneta 25. — Poštni predal 33. — Telefon uredništva in uprave 127. — Tekoči račun pri Mestni hranilnici v Novem mestu 616-H-T-24. — Letna naročnina 480 din, polletna 240 din, četrtletna 120 din. — Tiska Tiskarna Slovenskega poročevalca v Ljubljani.

OD TEDNA DO TEDNA

Novomeška zveza komun

Črnomaljski in novomeški okraj bosta združena v eno zvezo komun — Sedeži komun bodo v Črnomlju, Metliki, na Vinici, v Semiču, Novem mestu, Žužemberku, Straži, v Sentjerneju, Trebnjem in v Mokronogu — Novomeški zvezi komun bo verjetno priključena še komuna Kostanjevica — Združitev političnih forumov okrajev Črnomlja in Novoga mesta — Jože Borštnar predsednik odbora SZDL pri zvezi komun, Martin Zugelj tajnik

Predsednik Tito se je vrnil med nas. »Galebski« je vrgel sidro v reškem pristanišču. Navdušenja in radosti stotisočev Indijev in Burmancev, ki so našega predsednika sprejeli s cvetjem, odprti rok in odprtega srca, se je pridružila radost naših ljudi, da Tita spet vidijo v svoji sredini. Z velikega popotovanja po sočnih deželah Azije se je predsednik Tito vrnil z bogatimi sadovi, ki so v prid najvažnejši nalogi človeštva v sedanjem času — ohraniti mir.

Skupno sejo okrajnih odborov SZDL in okrajnih komitejev ZKS za okraj Črnomelj in Novo mesto 12. februarja letos lahko smatramo za zgodovinsko sejo. Poleg članov obeh odborov in komitejev, so se je udeležili tudi skoraj vsi ljudski poslanci obeh okrajev; Janez Hribar, Tone Fajfar, Ada Krivic, August Jazbinšek, Franc Kresc-Coban, Stane Smid, Lojze Muren, Franc Pirčič in ing. Vilma Pirkovič, Tone Sušarski, Viktor Zupančič in Martin Zugelj. Sejo je vodil Jože Borštnar, ki je v uvodu govoril o dosedanjem delu glede priprav za ustanavljanje komun, zlasti pa o pravnem pomenu in vlogi bodočih večjih občin, oziroma komun. Med drugim je poudaril, da naš družbeni razvoj na sedanji stopnji narekuje oblikovanje skupnosti proizvajalcev določenega področja, da se omogoči čim širše sodelovanje proizvajalcev pri družbenem samoupravljanju. Komuna ali velika občina bo osnovna celica takozvanega samoupravljanja. Res je ekonomska osnova za posamezne komune šibka, toda socialistična zavest delovnih

ljudi in pripravljenost za izboljšanje življenja sta vredni veliko. Ta zavest in pripravljenost bo lahko polno zaživela in dala še večje sadove prav v komunah.

Tovariš Borštnar kot tudi ostali člani odborov in ljudski poslanci, ki so sodelovali v razpravi, so poudarili, da je bila dosedanja razprava o komunah vse preveč usmerjena samo na teritorialni obseg in sedež komun, slabo pa sta bili pretehtani vsebina in vloga komun. Tu je politični aktiv premalo storil, zato se je ponekod razprava povsem izkrižila. Saha krajina na primer ima enak gospodarski položaj za vse območje, zato bi bilo prav, da bi probleme tega eopnotnega področja obravnavali v eni sami komunah, ker bi bilo to najbolj pravilno in tudi uspešno. Tako pa bo Saha krajina, če bodo obveljali dosedanja predlogi, razdeljena na tri ali morda celo štiri komune v dveh ali treh zvezah komun.

Položaj v pretežno kmetijskih predelih narekuje v začetku ustanavljanje ne prevelikih teritorialnih edinic-komun. V dosedajni razpravi o tem so se izoblikovali predlogi, naj bi bile v Beli krajini štiri, v novomeškem okraju pa šest komun, teh deset komun pa bo tvorilo eno zvezo komun s sedežem v Novem mestu. Ker pa prebivalci kostanjeviške komun želijo, da se njihova komuna zaradi prometnih in drugih razlogov priključi novomeški zvezi komun, bi bila potem to enajsta komuna v novomeški zvezi komun. V Beli krajini bi bili po tem predlogu sedeži bodočih komun v Črnomlju, na Vinici, v Metliki in Semiču, v novomeškem okraju pa v Novem mestu, Sentjerneju, Mokronogu, v Trebnjem, Žužemberku in Straži. Se vedno ni jasno, kam se bo priključila sedanja občina Predgrad ob Kolpi. Prebivalci so je izrazili željo za samostojno komuno, kar pa ne bi bilo primerno, ker sedanja občina nima niti 2000 prebivalcev. Še najbolj primerno bi bilo, da se priključi k črnomaljski komunah, v dolini pa naj se osnuje močan krajevni svet in postavi dobra komunska administrativna izpostava.

mun bo treba paziti, da bodo v nje prišli res najbolj razgledani in gospodarsko napredni ljudje, ki bodo znali pravilno usmerjevati ljudsko samoiniciativo v korist boljše življenja vseh delovnih ljudi.

Na tej skupni seji sta bila izvoljena odbor SZDL in komitej ZKS pri zvezi komun. Za predsednika SZDL pri zvezi je bil izvoljen Jože Borštnar, za tajnika pa Martin Zugelj. Oba plenuma okrajnih odborov SZDL bosta še naprej delovala vsak na svojem področju kot dosedaj, skupni sekretariat pa bo usmerjal delo obeh.

»VRACAMO SE V DOMOVINO SREČNI, DA SMO SPET MED VAMI« — je dejal maršal Tito, ko je s svojim spremstvom 11. februarja na Reki stopil na domača tla po 2 letih polmesnečnem obisku v prijateljskih deželah Daljnega vzhoda, da bi pomagal utrditi mir v svetu

Z jasnimi, preprostimi besedami je predsednik Tito razložil, da hočemo imeti tesne stike tako z vzhodnimi kot z zahodnimi deželami. Zakaj? Zato ker nismo za to, da bi bil svet razdeljen na dva bloka, zato ker sodimo, da je svet enotna celota. V zvezi s tem je pripomnil, da »ideološke razlike ne morejo biti razlog za razdelitev sveta na bloke, ki bodo brusili bajonete, vtilivali topove in kopičili vodikove in atomske bombe za lastno uničenje. S tega mesta pravim: v naši zunanji politiki se ni nič spremenilo, ostala je načelna in dosledna, kakor je bila.«

Pretekli teden je prišlo na mednarodnem torišču do nekaterih važnih sprememb. Menšev Franceova vlada je padla. Huda kriza spremlja porajanje enindvajsete francoske povojne vlade. Novo vlado je skušal postaviti najprej konservativni politik Antoine Pinay. Spodletelo mu je. Nehvaležne naloge se je potlej oprjel ljudski republikanec Pierre Pflimlin. Ko je že vse kazalo, da se bo stvar srečno iztekla, vendar se nenadoma pri zadnjem koraku spodrsnilo in v novo vlado spet ni bilo nič. Zdaj je dobil mandat za sestavo vlade socialist Christian Pineau. Kako se bo odrezal in kakšno vlado bo sestavil, še jo bo sploh mogoče, bomo povedali prihodnji teden.

Veliko zanimanje je zbudilo na svetu nenadni odstop predsednika vlade Malenkova. Uraden razlog za ta korak je navedel sam: ni se dovolj spoznal na kmetijstvo in na splošno državno posle. Kaj pa je bilo za tem, še vedno ugibajo po svetu. Eni menijo, da je šlo za spor o tem, ali naj bi dali prednost težki industriji, za kar baje Malenkov ni bil, drugi spet sodijo, da je bil v zunanji politiki preveč popustljiv, a njegovo popuščanje ni obrodilo sadov, pa je zato moral iti. Najpametneje bo, če se malo počakamo, da nam bodo dogodki pokazali, kakšne posledice bo prinesla zamenjava Malenkova z Bulganinom.

Tudi v zvezi s Formozo, problemom, ki je privedel do povračila mednarodne napetosti, stvar še ni povsem jasna, ker so težišče razgovorov prenesli na tajna diplomatska pogajanja, na katerih naj bi našli ustrezno pot za rešitev tega hude perečega vprašanja, ki ogroža mir na Daljnem vzhodu.

Tečaj poslovdij KZ
V Smarjeških toplicah so imeli poslovdije kmetijsko-zadružnih trgovin 4 dnevni tečaj. Namen tečaja je bil, da se poslovdije podrobno poučijo nabavi, prodaji in o uporabi umetnih gnojil in zaščitnih sredstev za kmetijstvo ter o drugem reprodukcijskem materialu, kar je bistvena vloga trgovinskega poslovanja. Razen teh strokovnih predavanj so tečajniki imeli še pouk o higieni — ravnanju z živili in trgovini, nadalje o tehniški poslovanju, o poznavanju zdravilnih zelišč in ravnanju z njimi ter o vsebini dela KZ. Med to delo spada tudi skrb, kako pridelite KZ vnovčiti na trgu, hkrati pa tudi ukvarjanje s takimi artikli, ki niso dobičkonosni, so pa koristni za razvoj kmetijstva.

Ta izredno koristni tečaj za uspešno delo in uveljavljanje trgovin pri KZ, je obklopovalo 27 tečajnikov. Organizirale so ga KZ in okrajna Zadržna zveza.

Po temljitem razgovoru o nalogah bodočih komun ter dosedanjih pomanjkljivostih pri tolmačenju pravega nomena njihovega ustanavljanja, so zlasti veliko razpravljali o potrebi gospodarske krepitev v vseh komunah. V ta namen je treba izkoristiti vse lokalne možnosti, ki so ponekod še neizkoriščene. Pri volitvah ljudskih odborov ko-

munah vidijo iste ugodnosti, le da je Ribnica oddaljena kar 32 kilometrov. Stari kot in Novi kot pa sta bolj za čeznoško komuno. Nezapiranje do ločkopotoške komun izvirajo iz tega, ker se gradi v Travniku lesnopredelovalna industrija, dovoljenje pa jim je bilo izdano na podlagi tega, da se ukine zadržna šaga v Podpreški (ki jo upravlja KZ Draga) in da se črpa surovine tudi iz dragaške občine, ki ima veliko boljše pogoje za lesnopredelovalno industrijo kot Loški potok. Če bi bili volitvi o tem prej razpravljali, oziroma če bi bili obveščeni, bi se bila gotovo našla boljša rešitev za skupno sodelovanje, tako pa o tej stvari do nedavna ni vedel nihče sam ob. Ljudski odbor v Dragi niti tamonja KZ.

Volitvi so zahtevali, da se sestavi komisija, ki naj določi površine, ki spadajo pod pašnike. Volitvi so tudi menili, da če v Dragi treh odprtih gostinjskih prenočišč zaradi tujkega prometa.

Po zboru volitvev je bil kmalu sestanelek zastopnikov vseh množičnih organizacij. Navzgor so bili tudi zastopniki občine Loški potok, predsednik OLO Kočevje in sekretar okr. komiteja Kočevje. Predsednik okraja in sekretar komiteja sta omenila razne ugodnosti občine Draga in občine Loški potok, ki se združuje v ločkopotoško komunah, proti lokalpartizizmu pa se je treba boriti s politično dejavnostjo, s prikazovanjem koristi obeh krajev in njihovih sorodnosti. Zastopnik množičnih organizacij so poudarili, da je bila velika napaka, ker ni bilo posvetovanja z volitvi na tem območju in je predlog za ločkopotoško komun prišel skoraj nepričakovano ter zbudil odpor dragaške prebivalstva. Nastali so razni nesporazumi in napako tolmačenje izjav posameznikov, kar je škodljivo vplivalo na razpoloženje za združitev obeh krajev.

Tajnik ob. ljudskega odbora Loški potok je na kratko omenil vse možnosti skupnega gospodarstva za razvoj kmetijstva, živinoreje lesnopredelovalne delavnosti in sadjarstva v združitvi Drage in Loškega potoka. Draga, ki ima največ pogov, naj bi bila srednja živinoreja, ki bi vplivalo tudi na razvoj živinoreje v Loškem potoku. Občina Draga ima skoraj iste pogoje kot Loški potok, zato je najbolje, da se obe občini združita v eno celoto, je zaključil tajnik.

Na sestanku je bil sprejet predlog, naj se dobro pretehtajo predlogi občine Loški potok in naj volitvi o njih razpravljajo. Zlasti je treba razmisлити nepravilno, ki se pojavljajo v tej zvezi. Treba je sestaviti gospodarsko analizo za oba kraja in proučiti možnost skupnega gospodarstva, pri čemer naj pomagajo strokovnjaki. Poleg tega se je treba boriti na ljudstvo in putiti, da sasnovo svoje mnenje in skleno o svoji bodoči komunah.

VREME
za čas od 19. do 27. februarja
Nekako do začetka druge polovice prihodnjega tedna suho oziroma lepo, a še razmeroma hladno vreme z mrazom ponoči. V drugi polovici prihodnjega tedna poslabšanje s pogostimi padavinami in topleje.

da spričo specifičnih razmer tradicije in zadostnih količin lesnih mas. Ustanovitev novega Medzadržnega lesno-industrijskega podjetja bo lep doprinos za bodočo ribniško komun in njeno gospodarstvo.

spodarski razvoj občine doslej ni bil na zadovoljni višini. V vojni je bilo uničenih 134 domov in vsamim gospodarskim posloj, do danes pa jih je obnovljenih le 50, kar priča, da so jih karj dobili premalo penoči, pa tudi to, da so se prizadeali slabo lotiti obnove. Tudi živinoreja se prepočasno razvija. Vidnejši uspeh je pokazala šele lansko leto, ko se je stanje živine precej zvišalo: govedo za 22%, konji za 6%, prašiči za 11% in ovce za 9% v primerjavi z letom 1953. V primerjavi z letom 1954 je pa to nekaj 60% predvojnega števila. Zadržno posvetilo bi lahko potrojilo število rodovniške živine, če bi zgradili sodoben biev. Znatno bi lahko zvišala število glav tudi privatna posestva, saj je krmna baza zelo dobra. Za drobnico imajo ljudje premalo zanimanja, kar je velika škoda. Sodobna dreva bi lahko bilo veliko več, tako pa nekateri vasi, na pr. Draga, sadovnjakov sploh nimajo, ker so bili uničeni, za ob-

Kmetijska zadruga ima pogoje za razvoj in napredek, zlasti v kmetijstvu in lesni obrti. Po razpoložljivi površini zemlje lahko postane ena največjih zadrug v okraju.

Javno novoletno nagradno žrebanje »Dol. lista«
bo v soboto, 19. februarja ob 10. uri dop. v Novem mestu v Rdečem kotičku na OLO.
Vse naročnike vabimo k udeležbi!

V občini Draga razpravljajo o komunah

V dragaški občini zadnje čase veliko razpravljajo o komunah, zlasti sedaj, ko se pripravljajo za odtični korak, ki bo zelo važen za nadaljnji razvoj teh krajev. Temu vprašanju je bil namenjen tudi zbor volitvev, ki mu je prisostvovali ljudski poslanec tov. Maležič. Gospodarsko poročilo je odkrilo marsikaj zanimivega. Go-

novno pa nihče ni poskrbel. KZ naj bi takoj ukrenila vse, da se uredi drevesnica, ki bi te kraje zalagala s sadikami. Krompir prinaša lepe dohodke, zato naj mu kmetskovalci posvetijo vso skrb, saj tenajo dober zgleđ pri svoji KZ. V bližnji prihodnosti se obeta ustanovitev zdravstvene postaje, ki je več kot potrebna.

CRNOMELJ V slavnostnih dneh (glej članek na str. 2). Slika je z lanskih proslav

Črnomelj praznuje

19. februarja drugi občinski praznik mesta ob Lahinji in Dobljčanki — Uspešna komunalna dejavnost Črnomaljske občine — Črnomelj postaja čedalje močnejši industrijski center Bele krajine

Dolga stoletja že stoji ob sotočju potokov Lahinje in Dobljčanke naselje, ki se imenuje Črnomelj. Stare najdbe dokazujejo, da je bil kraj naseljen že v predzgodovinski in rimski dobi. Kot trg se Črnomelj omenja v knjigah že v 13. stoletju. Mestne pravice pa je dobil leta 1407, torej še pred turškimi vpadi. Da bi se prebivalci obvarovali Turkov so zgradili okrog mesta trdno obzidje, ki so ga Turki zastonj naskakovali. Mesta Črnomelj niso mogli zavzeti nikoli. Zato pa je toliko bolj trpela od njihovih napadov okolica, ki pa je imela v obrambi pred temi napadi veliko vlogo. Ime

banjem v drugih krajih so ves čas delale brezhubno. Koliko Črnomaljev je bilo v to delo vključenih in koliko so že takrat žrtvovali, ne bo nikdar znano, lahko samo rečemo, da je bilo malo takih, ki niso sodelovali v naši ljudski revoluciji.

Pravo vlogo pa je dobil Črnomelj v času NOB po italijanski kapitulaciji kot središče osvobodjenega ozemlja. Le za kratke čas so ga zasedle nemške čete, toda niso se utegnile niti dobro ogreti v mestu, ko jih je prepadla narodnoosvobodilna vojska. Stevilne spominske plošče in napis po vsem Črnomlju in okolici pričajo, da so se na tem sektorju vrstili v času od novembra 1943 do maja 1945 zgodovinski dogodki, pomembni ne samo za Slovenijo in iz krvi se porajajočo Jugoslavijo, pač pa svetovnega pomena. Sprič tako številnih zgodovinskih dogodkov na območju sedanje mestne občine Črnomelj, izbira dneva za občinski praznik prav gotovo ni bila lahka. Končno so se odločili za 19. februar kot obzidje, ko je v Črnomlju zasedal dva dni prvi slovenski parlament, Slovenski narodnoosvobodilni svet, ter že v tem času, to je v letu 1944, ko v Evropi še ni bilo tako imenovane druge fronte, ustvarjal trdne temelje ljudski oblasti in bodoči republiški ureditvi Slovenije v okviru FLRJ. Dejstvo, da so se partizanske enote v tistih dneh samo dobrih deset ali 15 kilometrov stran borile s sovražniki raznih vrst za očuvanje malega osvobodjenega ozemlja, daje temu zgodovinskemu zasedanju še prav poseben pečat.

IN DESET LET PO OSVOBODITVI

Kot večina krajev pri nas, zlasti pa mesta, se je tudi Črnomelj z okolico po vojni dobesedno spremenil. Zadnji

LOJZE FABJAN — komandant I. belokranjske čete, eden prvih oboroženih partizanov v Beli krajini. Padel 2. 11. 1941 na Lah. Na občinski praznik mu bodo v Črnomlju postavili spominsko ploščo.

Strazni vrh dokazuje, da je bila v tem času tu straža, ki je pazila, kdaj so Turki vdrli preko Kolpe ter za zažiganjem kresov opozorila ostale kraje na bližajočo se nevarnost. V času turških napadov se je mesto Črnomelj kot močna utrjena postojanka močno razvilo prav zaradi tega, ker je bilo varno pred roparskimi vpadi. Samemu mestu so več škode kot Turki prizadejali napadi raznih drugih roparskih in vojaških krdel, zlasti v času okupiranja naših krajev po Francozih. Tudi požari, kuga in kolera so mestu povzročili veliko škodo.

Črnomelj je v poznejši dobi postal poleg teritorialnega tudi gospodarsko in politično središče Bele krajine. To vlogo mu je še bolj okrepila železnica, ki je del Bele krajine povezovala z zunanjim svetom leta 1914. Čeprav se je s tem ojačala trgovina, zlasti trgovina z lesom, je Črnomelj, z ostalo Belo krajino vred, tudi potem obdržal svoje kmečko obeležje, saj o kakih industriji v Beli krajini, razen rudnika v Kanižarici in majhne železovarne ter ene žage, do druge svetovne vojne ni sledu. Industrijo dobiva Bela krajina šele zadnja leta, njen razvoj pa je najmočnejši prav na območju mestne občine Črnomelj.

ČRNOMELJ MED NARODNO-OSVOBODILNO VOJNO

Tako kot ne bosta vloga in doprinos Bele krajine kot celote v času NOB nikdar dovolj podčrtana, tako je težko opisati v celoti vlogo vloga in doprinos samega Črnomlja v tem najbolj zgodovinskem obdobju. Upor proti okupatorju je v mestu vzniknil takoj ob njegovem prihodu. Ta upor je kmalu dobil konkretne oblike z zbiranjem orožja, prvimi akcijami ter odhodom prvih Črnomaljev v partizane, katerim so se takoj pridružili tudi Metličani in drugi. Okupatorjev teror, ki je dobil še posebno ostro obliko ob sodelovanju tistih sicer redkih domačih izdajalcev in bednih ostankov v Črnomlju že prej osvojenega klerikalizma, ni zlomil Črnomaljev. Vezni s partizani v zgodovini in narodno osvobodilnim gi-

Veličasten sprejem primorskih brigad v Črnomlju marca 1945

razširila proizvodnja tudi v Rudniku in Belokranjki.

Poleg sedeža okraja je v Črnomlju tudi sedež močne občine, v bodoče pa bo prav tako sedež komune. Sprič nastajajoče industrije in obrti ter podjetij, se naglo veča tudi številno prebivalstvo, ki se je v mestu povečalo v letih po osvoboditvi za dobro tretjino. Sam Črnomelj ima danes nad 2000 prebivalcev, skupaj s predmestji Loko, Kočevjem, Kanižarico, Svibnikom, Vojno vasjo in ostalimi zaselki, ki po novem urbanističnem načrtu sestavljajo območje mesta, ima Črnomelj 3052 prebivalcev.

Ljudski odbor mestne občine se je trudil in se trudi, da vzporedno z nastajanjem industrije in večjih podjetij izboljšuje tudi komunalne naprave ter skrbi za lepšo podobo mesta. V tem pogledu je izdatni pomoči okraja in velikemu sodelovanju množičnih organizacij dosegel naravnost

Talčem vrhu pa razbremenjena.

VODOVOD, STANOVANJA, SADRŽANJE, VINOGRADNISTVO IN OBRAT

Preskrba z vodo je v mestni občini Črnomelj kot tudi v večini ostalih belokranjskih naselij zelo pereča. Za sedanjega Črnomaljsko občino in nekaj sosednjih krajev bo ta problem rešen z zgraditvijo centralnega vodovoda z zajetjem izvira Dobljčanke pri Dobljčah. Dela na zajetu so v teku, dograditev tega vodovoda pa bo glavna komunalna naloga ljudskega odbora. Ob nalogi vodovoda prebivalstva pa postaja prav tako pereča stanovanjska vprašanja. 150 neresenih prostev za stanovanja in takem mestu kot je Črnomelj, dovolj zgovorno pričča o tem.

Resneje so pričeli reševati stanovanjsko krizo v Črnomlju šele lani. V Loki sta zgrajena dva stanovanjska bloka. Železovarna je lani dogradila štiristanovanjsko stavbo, okraj gradi eno podobno, Belsad tri. Tovarna učil pa tudi eno štiristanovanjsko stavbo. Moramo pa poudariti, da zelo veliko grada stanovanjske hiše privatniki. Lani je bilo pričetih ali dograjenih kar 22 privatnih stanovanjskih hiš. Prav pri teh gradnjah pa ima ljudski odbor mestne občine velikokrat hude težave. Vse stavbene parcele so namreč privatna lastnina in od posameznikov je zelo težko dobiti prostor za gradnjo tudi proti primernemu plačilu. Nove prosnje za kredit in gradbeno dovoljenje kažejo, da želi še veliko privatnikov graditi stanovanjske hiše. Ljudski odbor bo v mejah možnosti njih iniciativno podprl, da se čimprej ublaži stanovanjska stiska.

Razumljivo je, da ljudski odbor mestne občine večkrat razpravlja tudi o dvigu kmetijstva na območju občine. Skupno s kmetijsko zadrugo bo že letos v mejah možnosti podprl gradnjo gnojničnih jam in silosov, za katere je med kmetovalci veliko zanimanja. Oba, ljudski odbor in kmetijska zadruga, propagirata tudi saditev sadnega drevja, zlasti višenj, katerih sad potrebuje tovarna Belsad za predelavo. Sadike preskrbijo zastonj, kdor jih prejme, pa se mora le zavestati, da vsa sadišča in enem kompleksu vsaj 20 dreves in jih tudi primerno negoval. Prav tako si prizadevata za povečanje nasadov določenih vrst jabolk. Vinarji so nujno potrebni obnove, kar pa ne bo šlo brez izdatnejših kreditov.

Med največjimi obrtnimi podjetji na območju občine je

čevljarstvo podjetje Planina, ki zaposluje 46 ljudi, dokaj močna je tudi židarska zadruga. Za večji razmah obrtnih podjetij primanjkuje primernih lokalov in prostorov. Med lanska komunalna dela je treba prišteti še zgraditve klavnice, ki bo začela obratovati letos, dalje premostitev sejmišča iz mesta, ureditev javne tehnične, gradnjo prvega javnega stranišča v mestu, dela za ureditev športnega stadiona in druga dela.

Ljudski odbor mestne občine ima vse polno načrtov za bodoče leto, pri tem pa računa na pomoč vseh prebivalcev in višjih organov ljudske oblasti ter množičnih organizacij. Črnomelj čimprej potrebuje primeren hotel s tujskimi sobami poleg drugih objektov za pospeševanje turizma. Ko bo Črnomelj še povezan z novo železniško progo proti jugu, kar morda ni več niti daleč, se bodo odprle še večje možnosti za gospodarski in kulturni razmah. Skratka, občani občine Črnomelj lahko ob svojem prazniku s ponosom gledajo na prehojeno pot v zadnjih desetih letih. Ta prehojena pot pa naj jim bo vzpodbuda za še bolj složno in enotno delo za razvoj in gospodarski napredek njihove občine in bodoče komune.

Šahovsko društvo v Črnomlju je dalo letni obračun

Na občnem zboru, ki ga je imelo S. D. Črnomelj in mu je prisostvoval tudi član upravnega odbora šahovske zveze Slovenije, Irena Vlado, je bilo tako malo članov društva, tako da sploh niso mogli izvesti volitev. Kljub vsem pomanjkljivostim pa je društvo naredilo korak naprej. Priletno je precej mladine in ima navzile pomirjanju prostora, 70 članov. Težave, ki so nastale zaradi denarja, so bile s požrtvovalnostjo odpravljene. Po raznih prispevkih ljudske oblasti je društvo ustvarilo pogoje, da lahko prireja razne turnirje. V preteklem letu je bilo 67.156 dinarjev izdatkov in približno 112 tisoč dinarjev dohodkov. Članarino bodo v bodoče pobirali tudi od tistih, ki o njej ne bodo nič slišali, čeprav so člani društva in uporabljajo njegov inventar. Obsebnost vredno je le stališče Dijaškega doma, ki ne dovolj dijakom šahistom izrati po 12. uri, o čemer smo že pisali.

Društvo je imelo več turnirjev, sodelovalo je na spominskem br-zoturnirju SNOŠ v Črnomlju in se udeležilo turnirja na Bledu. Imelo so niz drugih nastopov na Dolenjskem šahovskem prvenstvu v Kočevju in Novem mestu, kjer so, proti pričakovanju, zasedli 2. mesto. Tudi prvokatejorski Kobler je v državni šahovski reprezentanci na olimpiadi v Avstriji dosegel zelo lepe rezultate in ni izgubil nobene partije.

POJASNILO GOZDNIM POSESTNIKOM se nadaljuje prihodnjič

Beli krajini primanjkuje električne energije

Razmeroma hitro razvijajoča se industrija je občuten potrošnik električne energije. Spovečanem kapacitete posameznih obratov se bo že tako nestalna uravnovesenost v celoti porušila. Železovarna in tovarna učil ter novi vodovod v Črnomlju, rudnik premoga, tovarna sadnih izdelkov »Belsade in nova opekarna v Kanižarici, dalje tovarna pletilskih izdelkov v Metliki, kamnolom »Marmor« v Gradcu ter elektrifikacija potdeželja in uvajanje novih strojev v kmetijstvu bodo letos in v naslednjih letih občutno povečali potrebo električne energije.

Prva leta po osvoboditvi ni bila potrošnja elekt. energije v Beli krajini še daleč na stopnji povprečja v republiki Sloveniji in je zato razumljivo, da je v zadnjih letih močno narasel. Medtem, ko se smatra za naravni letni porast potrošnje tokovine v republiškem merilu 7,2%, je narasla potrošnja v Beli krajini v preteklem letu za trideset procentov. Iz perspektivnih planov industrijskih podjetij je razvidno, da bo letos belokranjska industrija podvojila potrošnje električne energije iz preteklega leta in na osnovi tega nas kalkulativni proračun opozarja, da moramo računati v letu 1955 z letnim porastom 20%.

Bela krajina prejema sedaj električno energijo preko Novoga mesta po 90 km oddaljenem daljnovodu napetosti 20.000 V. Razumljivo je, da so zaradi velike dolžine daljnovoda in razmeroma majhne prenosne napetosti v Beli krajini napetostne razmere zelo slabe. Merjenja nam pričajo, da znaša sekundarna napetost v Črnomlju nekako v oddaljenosti 500 m od transformatorske postaje v konici obtežbe le 160 V. Posledica tega je moteno delovanje elektromotorjev ter s tem v zvezi zadržki v delovnem procesu v rudniku Kanižarica kakor tudi v ostalih industrijskih podjetjih. V Metliki in prav tako tudi v ostalih oddaljenih predelih pa so napetostne razmere še slabše. V vaseh, ki so nekolihih oddaljenosti od lokalnih transformatorjev, v večernih urah praktično sploh nimajo razsvetljave, saj žarnice komajda žarijo.

Ce upoštevamo dejstvo, da je že danes v Beli krajini pri polni obtežbi 660 KW prenos po obstoječem daljnovodu 20.000 V zelo poslabšan, lahko pričakujemo v bližnji bodočnosti, da bo z omejenjo napetostjo in nakazanimi pogoji oskrba široke potrošnje okrajna, oskrba razvijajoče se industrije pa sploh nemogoča. Posledica ugotovljenega stanja bo, da novoizgrajenih kapacitet ne bo možno dalje razvijati, s čimer bo nastala občutna škoda za Belo krajino in s tem za vse naše gospodarstvo.

Strokovnjaki elektroenergetske skupnosti in Bele krajine so pred kratkim na skupnem posvetu ugotovili, da bi bilo za rešitev nakazane situacije treba podvzeti naslednje ukrepe.

1.) Nujno je treba rešiti vprašanje napetosti daljnovoda od sedanjih 20.000 V na 35.000 V; s tem v zvezi je potrebno izgraditi novo transformatorsko postajo v Črnomlju. Poleg nakazanega bi bilo umestno proučiti možnost napajanja Bele krajine iz Kočevja, kar bi bilo iz gospodarskega vidika nemara boljše.

2.) Proučiti je treba možnost gradnje termo-elektrarne v neposredni bližini premogovnika v Kanižarici, za kar obstojajo tehnične in gospodarske možnosti. Z ozirom na drobni asortiman premoga v Kanižarici in na potrebo pare v Belsadu bi prišla v poštev izgradnja elektrarne kapacitete 500 — 1.000 KW.

Nakazana problematika zahteva temeljite proučitve ter nujnih ukrepov, kajti le tedaj se bo lahko gospodarsko zaostala Bela krajina uspešno razvijala po sedaj načrtani poti.

»Glavni dobiček« na Vinici

9. januarja je KUD Vinica uprizarilo Ljupčovo trodeljanko »Glavni dobiček«. Kakor vsako zimo, je tudi letos izredna volja mladih igralcev rodila uspeh. Občinstvo je bilo z igro zelo zadovoljno. Odlično je opravila svoje delo Anica Vrbovec, ki je igro režirala, od igralcev pa se je najbolj izkazal Evgen Karin v vlogi starega profesorja v poklju. Tudi ostali so dobro igrali, čeprav so to večinoma mladi igralci, nekateri celo začetniki.

Seveda pa igralska skupina ni mogla prikazati občinstvu vseh svojih zmognosti. Premajhen oder in prenatrpana dvorana, poleg tega pa se ne nimir so zelo motili razpoloženje izvajalcev. Da ustreže KUD tudi vsem tistim, ki igre še niso videli, jo bo v kratkem ponovilo.

Kljub vsem oviram, na katere je društvo naletelo v preteklih letih, naši igralci pridno delajo in smo nanje ponosni. Zelim jim čimveč uspeha pri njihovem nadaljnjem udeleževanju na odskih deskah. —118

Poverjeniki Prešernove družbe, javite nam stanje članstva na dan 20. februarja in pohitite z vpisovanjem PREŠERNOVA DRUŽBA

TOVARNA MOČNIH KRMIL — LJUBLJANA
kupi
seno lucerne (nemške detelje) v I. 1955
V poštev pride mlado pokošeno in dobro posušena lucerna.
Za informacije se obrnite na Kmetijsko zadrugo, ki bodo odkupovale na svojem območju.
TOVARNA MOČNIH KRMIL
Ljubljana, Zaloška 51/a, telefon 30-056

Godilo se je v hiši št. 21

(Nadaljevanje in konec)

Matrice sva tipkala izmenoma s tov. Zdravko Apč, ki je bila tedaj uradnica v pisarni odvetnika Pečarja. Narekoval pa je Rudi, Pečar ali pa Midofereja Ludi, nekaj tednov tudi Marincet Boris. Razmnoževal je večinoma Pečar sam, včasih sva mu pomagala z Beretičem. Ker je bilo tipkanje opravljeno v glavnem v popoldanskih in večernih urah, je Pečar delal ponoči. Mnogokrat smo se zgodaj zjutraj sestali, da si razdelimo delo ali pa da izmenjamo novice, odvetnik Pečar pa je prisostvoval sestanku še ves črn do kolmocev od tiskarskega črnila in utrujen od dela. Vendar je vsakokrat izšla redna izdaja »Slovenskega poročevalca« pravčasno. Če ni bilo Rudija, ker je kot komandant dolenjskih odredov in organizator imel dosti drugega dela, je teklo naše delo

nemoteno in brez zastoja. Pečar počitka skoraj ni poznal. Skladniše tiska je bilo v prvem nadstropju v sobi, kjer je stanoval Rudi in njegov sostanovalec trgovski pomočnik Beretič Boris. Deloma pa je bil shranjen v sosedni sobi, kjer je stanovala trgovska pomočnica Betka Tavčar. Od tu je tisk prihajal pakiran v papirne vrečice in v trgovino. Zaupne osebe, ki so prišle z določenim geslom v trgovino kot kupci, so dobile svoje število izvodov partizanskega tiska že v vrečicah in so ga nosile na javke oziroma so ga razdelile po ključu, ki jim je bil zaupan. Vsaka teh strank se je obrnila na Tavčarjevo ali na Beretiča. Tudi ta organizacija je brezhubno delovala ves čas obstoja tehnične.

Poleg tega delovanja OF v hiši številka 21 so se godile še

druge reči. Odvetnik Pečar je imel vinograd pri Smarjetih in v tem vinogradu je gradil zidaniše. Razumljivo je bilo, da je zato moral večkrat potovati na to svojo posest. Vsa ta potovanja pa so vodila preko osvobodjenega ozemlja ali pa pozneje v popolnoma svobodno ozemlje. Vsakokrat, ko je šel v to smer, ga je vodila pot preko Trške gore ali Harinje vasi v Klevežu in v teh krajih so bili štabi ali javke. Tu je oddajal pisemna navodila in sprejel pošto za Novo mesto. Nosi jo je med dvojnimi nogavicami, v volti popolni palci, v dozi pod cigaretnimi ali pa v čutarici za vodo. Včasih sem ga spremljal, včasih pa je hodil sam. Tudi ta zveza je do julija 1942 odlično delovala.

Hiša številka 21 je sprejemala goste. Bili so to znani in neznanji ljudje, ki so po potrebi prespali pri Rudiju. Med njimi je bil pokojni tovariš Boris Kidrič, če se ne motim, dvakrat.

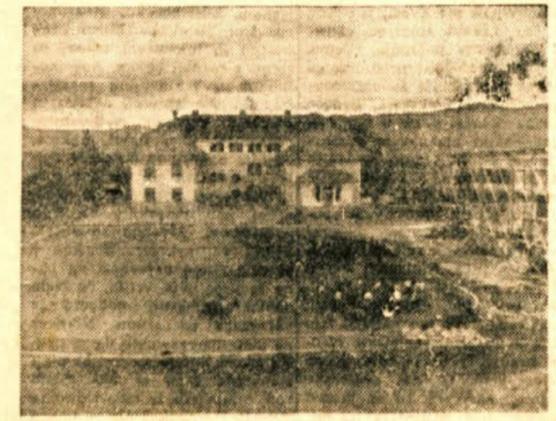
Italijani ves čas niso vedeli za dogodke v tej hiši. Konspiracija je bila dobra, ljudje zanesljivi. Tistih nekaj preiskav je ostalo brezuspešnih. Spomin-

jam se, da je ob priliki take prelukve klepetal tovariš Rudi z vodjo patrolje, ostali vojski pa so preiskovalci posloje. Vsa stvar je potekala brez najmanjših motenj. Ob neki drugi priliki pa sta dva karabinerja, ki sta sicer patroljirala po trgu, stopila v pisarno odvetnika Pečarja, ker se je ušla ploha. V sosednji sobi smo tipkali matrice za novo številko »Slovenskega poročevalca«. Pečar je vzel iz omare vedno pristojno zelenko silovke in gostil Italijana, ki sta bila vesela njegove prijaznosti. Nikomur ni padlo v glavo, da bi pogledal v sosednjo sobo. Čez nekaj časa sta se s hvaležnostjo poslovila. Seveda nam ni bilo posebno prijetno pri sru, ker je bilo nemogoče tako hitro pospraviti material.

Konec junija 1942 nam je bilo javljeno, da Italijani nekaj pravičljavo. Dobil sem nalogo, da takoj preselim tehniko drugam. Med dnevom sem odnesel kos za kosom čez cesto v stanovanje Spilhal Pavla in izročil njegovi ženi Spilhal Anici, roj. Ljublj. Rudi je brez slovesa na enem svojih odhodov ostal na osvobodjenem ozemlju, Pečar je do-

bil drugo nalogo, mene so Italijani ob račji zaprili. V avgustu 1942 so Italijani aretirali odvetnika Pečarja in ga odpeljali v Gonars, čez nekaj dni pa v Renicci, kjer je ostal do Italijanske kapitulacije in se ni nikdar več vrnil domov. Se danes ni popolnoma dokazano oseba, ki je vsa stvar javila okupatorju, čeprav je znano, da je bila poslana ovsada. V oktobru so zaprli Beretiča in ga poslali v Italijo v taborišče. Spomladi 1944 je dobila Pečarjeva žena sporočila Gestapa z Bleda, da je njen mož umrl na srčni napadu v taborišču Oswaldiem (Auschwitz).

Novo mesto je pričakalo svobodo. Začela se je nova borba za socializacijo, za obnovo, za izgradnjo industrije. Nove generacije bodo uvažale svobodno življenje brez zatiranja in brez izkoriščanja. Nastale bodo nove stvaritve človeškega duha in dela. V zgodovini pa bo ostal zapisan spomin na ame legalce, ki so ustvarjali pogoje za svobodno življenje in umirali za domovino, ki so jo neizmerno ljubili.

Belski stadion v Črnomlju pomaga razvoju in uspehom športa v Beli krajini

IZ NAŠIH KRAJEV

Novice iz Sv. Gregorja

V našem kraju je v letošnjem letu živahno delo na vseh področjih naše družbene dejavnosti. Pretekli mesec je bil zbor volivcev, občni zbor vaške organizacije SZDL ter občni zbor gasilske organizacije.

Na zboru volivcev so volivci poslušali poročila odbornikov o delu občinskega ljudskega odbora, dalje so razpravljali o gradnji šole in o obnovi kulturnega doma, o popravilu občinskih in vaških potov, ki so v zelo slabem stanju, o ustanovitvi komunne in o bodočem gospodarstvu v komunni.

Na občnem zboru SZDL je bilo podano obširno poročilo o delu organizacije v preteklem letu, o komunalni izgradnji kraja, o ekonomskih problemih v državi glede na ustanovitve komun in o uspehih naše države na področju zunanje politike za mirno sožitje med državami vsesveta. Sprejet je bil sklep za povečanje števila članov. Sklenili so tudi, da se ustanovi kulturno društvo, ki naj bo nosilec kulturno-prosvetne dejavnosti v kraju.

Tudi gasilska organizacija s 100 - procentno udeležbo na občnem zboru je obravnavala uspehe in neuspehe v preteklem letu; gasilci bodo v letošnjem letu kupili novo motorno brigadno, za katero imajo zbranih že precej finančnih sredstev.

Dne 2. februarja je bil ustanovljen občni zbor kulturno-umetniškega društva »Slemenci« s sedežem pri Sv. Gregorju. Na zboru so bila sprejeta društvena pravila, izvoljen je bil sedemčlanski upravni in tričlanski nadzorni odbor. Občnemu zboru je prisostvoval tudi predsednik okrajnega odbora ljudske prosvete iz Kočevja tov. Merčun, ki je nakazal začetne smernice dela društva. V novostanovljenemu društvu se je večina skoraj vsa mladina in tudi precej starejših ljudi. Na ustanovnem občnem zboru so člani sprejeli sklep, da bodo letos obnovili kulturni dom.

Vaški odbor SZDL je organiziral na svojem območju vsakodnevni dvomesečni izobraževalni tečaj za žensko mladino, ki ga obiskuje 18 deklet. Kuharski tečaj vodi priznana kuharica Rigler Nežka iz Zlebiča.

Zdravstveni tečaj in tečaj

Novi oddajnik — ponos društva

Pred nekaj dnevi je imelo društvo radioamaterjev v Črnomlju občni zbor. Do sedaj društvo ni imelo pravih uspehov. Predvsem je bilo temu krivo pomanjkanje prostora. Sedaj pa bodo dobili delavnico v središču mesta. Tukaj bodo popravljali radijske aparate in precizne stroje, ki spadajo v področje finomehanike. Risali bodo tudi načrte za modelarske izdelke in strojno tiskanje, kar jim bo lahko prineslo lepe dohodke. Radio Ljubljana bo imel v Črnomlju reledno postajo, katere oddajnik je last društva. Poleg tega bodo imeli še dva svoja oddajnika na kratkih valovih za zvezo z drugimi radioamaterji sveta in oddajnik za področje Bele krajine in deloma Dolenjske (Novo mesto, Kočevje), ki bo imel sestavljen program tako, da bo zadovoljil predvsem kmetičko prebivalstvo. Prenasliško bodo seveda tudi različne športne prireditve: majski mednarodni roketni turnir in Dolenjsko prvenstvo v atletiki in predavanja znanih strokovnjakov s področja gospodarstva in znanosti. Izpopolnili bodo tudi mestno Razglašeno postajo in poskrbeli za izboljšanje njenega programa. Da pa bodo te naloge uspešno izpolnili, je potrebna ugodna rešitev njihove prošnje za delovni prostor.

Volkovi v občini Draga

V zadnjem času so se večkrat pojavili volkovi v naših krajih. Pred nekoliko dnevi so se pojavili celo v vasi Novi, vendar niso napravili nobene škode. Trije volkovi so spremljali dva voznika, ki sta vozila hode iz Starega kota v Travniki v oddaljenosti enega metra od voza. Poskušala sta jih zapoditi s cepini, vendar je kazalo, da se tudi volkovi pripravljajo za napad in sta morala odstopiti. Volkovi so se pojavili tudi v Grčaricah.

Volodine maskarada v Novem mestu

Društvo prijateljev mladine v Novem mestu pripravlja pustno maskarado s sporedom za vsa mladina Novega mesta in dvorani doma JLA (bivši Sokolski dom). Člebanji se bodo zabavali v nedeljo, 28. t. m., od 2. do pol 5. ure popoldne, nato od pol 5. ure do 7. zvečer za plesilce gimnazije. V ponedeljek, 29. t. m., od 2. ure do pol šestih plesilci osnovne šole, od 6. ure do 7. ure zvečer pa bo zabava za vsehletne gimnazijce, učiteljske, za vajensko in trgovsko šolo. Maske dobrodošli! Za vsa mladino vstop brezplačen, za starše 20 dinarjev.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Novice iz Dvorske vasi

Dvorska vas si je počasi le opomogla od razdejavanja. Bilo je pač treba precej časa, da se je življenje v nji vrnilo v stari tir. Z izdelovanjem suhe robe so si vaščani popravili hiše, kupili stroje in podobno. Toda za skupna dela imajo vaščani vse premalo volje. Za vsako uslugo v prid skupnosti hočejo denar. Zato je propadel načrt za zadržni dom, izjavljali so se načrti za vodovod in kanalizacijo.

Voda je Dvorski vasi posebno poglavje. Pod vasio je močan izvir, ki služi za ljudi in živali. Včasih je toliko blata, da se odtok vode zamaši. Sicer dobra voda smrdi po gnojnicah, v nji je polno nesnage in ropotije. Če bi bili vaščani pripravljeni začeti z delom, bi prav gotovo dobili pomoč, kakor so jo dobile sosednje vasi. Kanalizacija je tudi slaba. Ko so kopali temelje, so kanale vrgli ven in voda se zdaj ustavlja sredi vasi. V letošnji mizi zimi bi bili to zadevo z

Velika reklama, manjši uspeh

Zveza zadrugne Črnomelj je pripravila, kakor vsako leto, ob zaključku tečaja svoj razstav. Priznane so modele iz pletilstva, šivanja in krojenja. Čudno se nam zdi, da ni bilo nobenega vzorca narodnih noš in nobenega izdelka iz domačega platna. Poskrbeti je treba, da ne bomo na takih razstavah videli samo tisto, kar smo videli že v vseh preteklih letih, ampak tudi kaj novega, modernega, in predvsem ljudske izdelke.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »dvignil« uro s suknjičem vred s kolom skozi okno. Prazen suknjič je potem zopet spustil nazaj na isto mesto. Na srečo pa je vse skupaj opazil nek dajak, ki je opozoril cigana na tatvino. Ta pa je takoj poklical varnostne organe, ki so prišli drznega tatu — mladoletnika R. J. iz Velike Lahinje. Miličnik mu je dokazal tatvino, nakar je tat seveda moral uro vrniti.

Ukradel mu je uro

Domačin iz Kanižarice je prodajal uro. Zidarja, katerima je bil najprej ponudil za 3000 dinarjev, pa sta mu hotela dati nanjo tri bankovce po 100 dinarjev, misleč, da cigan ne pozna tako dobro denarja. Res bi jima kmalu nasedel, a so se po kratkem mešetarnjenju razšli, ne da bi sklenili kupčijo. Cigan M. se je razšel in odšel v drvarnico za gradom, kjer je pustil suknjič. To sta oba delavca opazila. Eden je zamotil cigana pri delu, drugi pa je šel k drvarnici in »

Tudi žužemberških žrtev ne smemo pozabiti

Letos bomo praznovali desetletnico osvoboditve. O tem že veliko piše časopisje in poročila. Objavljajo spomine na tiste dni velikih nam...

brega. Tu so potem ostali do konca vojne. Takoj po njihovi prihodni so se začele grozote. Umorili so Lastnikovo in njenega šestletnega Jurčka, ki...

se jim pridružili Crnogojeva iz Gradenca, cela družina Hotkovitza, to je oče, mati in tri hčerke ter žena dr. Debeljaka. Med njimi deklice in starosti...

Pogled na Žužemberk

porov, junaštva in žrtev, da tudi zmag. Tako je tudi prav. Zlasti se moramo vedno spominjati tistih, ki so dali življenja za to našo skupno veliko stvar.

Žužemberk je bil vsa leta vojne pozornost velikih bojev, zato pa je tudi vrsta imen žrtev, ki jih je dal zlasti še po zaslugi krvavega domobranstva, zelo dolga. In kar je še bolj vredno vse obsebe fašističnega divjanja v Žužemberku, je to, da je večina teh žrtev padla v zadnjem letu vojne, ko je bilo že več kot jasno, da bo krvavi fašizem s svojimi pomočniki vred zagotovo izginil z naše zemlje.

19. januarja 1945 so Nemci, ki domobranci zasedli Žužemberk. Vztrepetali smo, saj ni smo mogli pričakovati nič do-

je miho prosil: »Ne ubijte mame!« Bila sta prvi žrtvi. Kdo ju je izdal, kaj je zakrivil šestletni otrok, to se sprašujemo še danes.

Njama sta sledil Peteršilkova mama in njena sosedka. Ko sta odhajali na Reber, da se umakneta bombardiranju, so ju domobranci zverinski pobili. Ker ju nekaj dni ni bilo nazaj, je odšel moč prve pogledati, kje sta. Ni se več vrnil, tudi on je postal žrtev krvavega domobranstva. Potem se je začelo na veliko. Devetnajste ga februarja so jih pobrali kar deset: brivca Staneta Kalšina, tri Dularjeve, to je Tilko, mamo in staro mamo, nadalje Anico Zalašček, Elko Jerič, Verico Pirc, učiteljico Anico Serčelj, Cilko Skufca in Dragota Jeršeta. Ze drugi dan so

od 16 do 19 let. Vsi so izginili v treh dneh, ni jih bilo več.

Januar in februar 1945 sta bila meseca groze za Žužemberk, toda vse te žrtve krvinko našega naroda še niso bile dovolj. Se so sledili umori. Komaj dober mesec pred osvoboditvijo, to je 4. aprila, so padle naslednje žrtve, med njimi: trije očete in mati več otrok, katerih oče je padel kot partizan, kje sta, dom pa so jim požgali Italijani leta 1942.

Vsi ti in še mnogi drugi so dali življenje za našo svobodo, zato jih ne smemo nikdar pozabiti. Ob spominu nanje, moramo podvojiti napore za napredek in boljše življenje vseh delovnih ljudi. S tem bi se najbolj oddolžili njihovemu spominu. Ob deseti obletnici njihove junaške smrti se jih še prav posebno spominjamo.

SPORT IN TELESNA VZGOJA

Belokranjski ribiči so pregledali svojo delo

V nedeljo 30. januarja je bil v Crnomlju občni zbor ribiškega društva, ki združuje okoli 70 športnih ribičev Bele krajine. Ribiška zveza Slovenije je zastopal polkovnik Jan Lokovšek.

Ugotovljeno je bilo, da je društvo v preteklem letu zadovoljivo delalo in da ima vse pogoje za lep razvoj, predvsem zaradi bogatih ribjih vod. Lahinja je ena najbogatejših ribjih voda v Sloveniji, znana zlasti po svojih velikih ščukah. Tudi v Kolpi jih ne manjka in prav tako ne somov. Tudi sulci niso redki. Potrebno pa bo v letošnjem letu pravilno gospodariti. Društvo bo moralo odloviti vse večje ribe, ki delajo precejšnjo škodo. To je pokazala tudi analiza ing. Jelačina, strokovnjaka za sladkovodno ribištvo. Društvo si bo moralo pred-

vsem nabaviti globinsko mrežo stavnico, za kar pa nima dovolj sredstev. Okrajni ljudski odbor mu je obljubil pomoč, pa tudi Ribiška zveza bo verjetno nekaj prispevala.

V potok Krupo bo društvo letos vložilo 10.000 mladih potvri in lipanov. Ta okoli 6 km dolgi potok ima edini v Beli krajini vse pogoje za razvoj salmoidov. Seveda pa bo tu kot drugod treba strogo paziti na ribiče mrharje, katerim ne bo smelo biti mesta med pravimi športnimi ribiči. Tudi del Lahinja pri Crnomlju bo urejen kot rezervat.

Tako vidimo, da ima Bela krajina tudi zaradi lepote svojih voda in njih bogate favne lepe pogoje za razvoj domačega pa tudi inozemskega turizma.

pridobivanju domačih vodnikov. Tudi to vprašanje je precej prav. Žužemberku, ker sposobna mladina odhaja za delom drugam in je težko najti mladince in mladinke, ki bi jih posilali v tečaj za usposabljanje vodnikov društva.

Tudi za letos si želimo pomoči teledavnih inštruktorjev okrajne Zveze, ki je društvo že lansko leto nudila precej pomoči. K.

Škrb za vzdrževanje športnih naprav na Loki

Z velikimi materialnimi in moralnimi žrtvami in napori je bil na spodnjem delu Loke urejen lep fizikturni park, ki ni le v korist naši mladini, ampak tudi v okras mestu samemu. Brez dvoma se danes posveča lepemu izgledu mesta velika pozornost. K jepemu izgledu mesta pa bodo te športne naprave prispevale le tedaj, če bodo zadostno in pravilno oskrbovane, kar bo prav gotovo zvezano z velikimi vzdrževalnimi stroški, ki jih Partizan ne bo zmogel.

130 M POD MORJEM BREZ POTAPLJAŠKE OBLEKE

52 let star francoski oceanograf in podvodni lovec dr. Henri Chevenee je uresničil skoraj neverjeten športni podvig. Vsi, ki so prej poskušali doseči ta rekord, so žalostno poginili.

7. avgusta 1945 se je švedski inženir Arno Zetterstrom spustil z masko in v potapljaški obleki v globino 160 m. Ko se je vračal na površino, je prišlo do okvare v vitlu, ki ga je vlekel ven. Prišel se je prehitro vrtil, tako da je potapljač prehitro prišel na površino. Zaradi nagle spremembe v pritisku je bila posledica smrt. 17. septembra 1947 je umrl pri povratku na površino Francoz Maurice Fargue. Dosegel je globino 123 m samo z masko in rezervarji kisika. Meseca decembra je ameriški advokat Hope Root blizu Miami Beacha prišel 131 m globoko tudi brez potapljaške obleke. Čez eno uro so ga njegovi pomočniki potegnili mrtvega iz morja.

Zdaj pa se je Cheveneeju posrečilo, da je brez obleke, samo z masko in kisikom prišel v globino 130 metrov in se vrnil na površino živ in zdrav. Francoski tehnik »Polt de vuest« takole opisuje njegov podvig:

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

Opazovalci so vedeli, da bo oceanograf dr. Henri Chevenee, direktor centra za podmorska raziskovanja v Marseillesu, poskušal preseči svetovni rekord v potapljanju brez potapljaške obleke in cevi za zrak in to kljub temu, da je pred kratkim slavil svojo 52-letnico.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

Opazovalci so vedeli, da bo oceanograf dr. Henri Chevenee, direktor centra za podmorska raziskovanja v Marseillesu, poskušal preseči svetovni rekord v potapljanju brez potapljaške obleke in cevi za zrak in to kljub temu, da je pred kratkim slavil svojo 52-letnico.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

»Ob petih popoldne, ko se je sonce že bližalo horizontu, ki zapira prostrani zaliv Sv. Florijana na Korziki, se je v sredini zaliva usidrala majhna flota ribiških in športnih čolnov. S podvodno sondo so na tem mestu izmerili globino 345 metrov.

Kako to vprašanje rešujejo po drugih mestih? Na posvetu zastopnikov Okrajnih zvez Novo mesto, Kočevje in Crnomelj in prikl. II. atletskega prvenstva Dolenjske, je zastopnik Kočevja poročal da je oskrbovanje njihovih igrišč na proračunu tamkajšnje občine, ki iz svojih sredstev ureja in oskrbuje vse športne naprave. Prav tako smo te dni brali poročilo, da je podobno pokrenil LOMO Jesenice, zelo verjetno pa bo tako storila še marsikatera občina.

LOMO Novo mesto je vslekel povosod ter ob vsaki priliki kar nekaj velikih razumevanj za gradnjo športnih naprav na Loki in dal na razpolago večja finančna sredstva, zato bi ne bilo prav, če bi te svoje skrbi in naklonjenosti ne izkazovali telesi vzgoji tudi v bodoče. Ta naklonjenost naj bi dobila tudi v občinskem proračunu S tem bi se Partizanom omogočilo, da bi se v večji meri posvetili telesi vzgoji novomeške mladine, športne naprave same pa bi bile še nadalje privažnost Novega mesta.

Posebna komisija je že na delu. Eden izmed članov spuša v morje dolgo jekleno vrvico, na kateri so v razmaku desetih metrov obešene majhne kovinske ploščice z oznako globine. Globina označena na ploščici, ki jo potapljač prinese na površino, pomeni obenem tudi globino, do katere je prišel.

Prvi je skočil v morje Jacques Gaucher s kisikovimi bombami na hrbtu. Morje ga je v hipu pogotnilo. Tekle so minute, dolge kot večnost. Ko jih je preteklo 16, se je Gaucherova glava zopet pokazala nad gladino. Komaj so ga potegnili v čoln, že je izgubil zavest, le toliko je bil še pri sebi, da je pomočnikom ponudil tablico s številko 90, ki jo je do sedaj krčevito držal v roki.

Nekaj pred šesto je izginil pod površino Chevenee. Spet tečejo minute. Gleдали vedo, da je Henri človek herkulске moči z izvrstno razvitem prsnim košem, ne pozabljajo pa njegovih let. Deset, petnajst, sedemnajst minut je minilo, da je priplaval na površino. V rokah je držal tri tablice, ki jih je snel v globlin. Pomočniki odčitavajo: 110, 120, 130 metrovi Hurca: svetovni rekord je postavljen. In kar je najbolj neverjetno, Chevenee je popolnoma svež in se dobro počuti in lahko takoj pripoveduje, kako je bilo pod morjem.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Kaj je videl? Ničesar, ker je ob šestih popoldne v globlini, ki je večja od 100 metrov popolnoma tema, poleg tega pa je tam tudi zelo mrzlo. To je vse kar se izplača povedati. Se nekaj: dvigajoč se iz morja je do globine 30 metrov počival 10 minut, da privadi organizem na zmanjšanje pritiska. Tako je potapljanje torej trajalo samo sedem minut, kar je seveda spet rekord svoje vrste.

Atletika na Dolenjskem

Zadnja leta se je lahka atletika na področju Dolenjske zelo dvignila. Pokazala je viden napredek tako v uspehih, kakor v dvigu članstva, saj se v društvih Partizanov zbrana sama mladina, ki se nemurno bori na zelenih bojiščih. Leta 1938 je bilo prvič v zgodovini prvenstvo Dolenjske v Kobjevju, tu so bili postavljeni temeljni tekmovalni razredi dolenjske mladine. Drugo prvenstvo Dolenjske je bilo leta 1934 v Novem mestu. Letošnje prvenstvo prvenstvo pa bo po vsej verjetnosti v Crnomlju. Uvedbi so tudi tradicionalno tekmovanje za »Starhov pokal« za čast narodnega heroja, to je trobojni ekip Crnomlja, Kobjevja in Novega mesta.

Leta 1934 je TVD Partizan Crnomelj uvedel tradicionalni tek za čast Dneva Jugoslovanske ljudske armade vseh teh tekmovalnih se atletiki in atletinje postavili zelo lepe rezultate. Rekord Dolenjske (K - Kobjevje, K - Crnomelj, NM - Novo mesto).

Moški: 100 m: Bižalj Saša, K - 11,5; 200 m: Bižalj Saša, K - 23,4; 400 m: Brinc Franc, C - 53,0; 800 m: Brinc Franc, C - 205,6; 1000 m: Brinc Franc, C - 243,2; 1500 m: Brinc Franc, C - 429,4; 2000 m: Brinc Franc, NM - 23,1; 110 m zapreke: Zagar Ljubo, Novo mesto, 18,0; daljina: Mušič Vlado, C - 6,05 m; višina: Smolčič Tone, NM - 1,88 m; troskok: Zagar Ljubo, NM - 12,27 m.

TVD Partizan v Žužemberku po enem letu

Pred dnevi je Partizan v Žužemberku imel svoj redni letni občni zbor.

Društvo je od ustanovitve pred enim letom imelo redno vadbo z moškimi in žensko dečo, mladimi pionirji in pionirkami, mladinkami ter člani in članicami. Ob zaključku šolskega leta je društvo skupno s šolo imelo teledavni nastop na Loki. Oddelek mladink se je udeležil okrajnih tekem v mnogobojju na Mirni in plisirala na republiške tekene. Na Mirni je nastopilo tudi 15 pionirk s posebno točko »Lahkih nog naokrog«. Članstvo se je udeležilo tudi republiškega zletja v Ljubljani z 80 tekočci. Tudi za občinski praznik je društvo pripravilo teledavni nastop in organiziralo tekene v odbojki. Udeležilo se je jih poleg domačih mladincev tudi TVD Partizan iz Novega mesta, Trebnjega in Vavtice vasi. Ker je bilo vreme izredno neugodno, je moral biti teledavni nastop v kino dvorani. Na popoldanski predvideti je društvo sodelovalo z osmimi točkami. Mladinci in mladinke iz Novega mesta so teledavni nastop izvedli v sedanjem kinu dvorani. Nastopili so še člani TVD iz Dolenjskih Toplic. Vse to so lepi

Po dolgem premoru spet tekme

Streliška družina v Crnomlju obstaja že, vendar ni bilo o njenem delu do sedaj nič slišati. Pretekli dni pa se je vodstvo odločilo, da priredi izbirno nagradno tekmovalje. Za najboljši strelec so pripravili 19 praktičnih nagrad. V finale so se plasirali tekmovalci, ki so dosegli nad 20 točk. Tekmovalci so imeli enako vreme, motila pa jih je tudi večja razdalja. Streljanje so izvedli v več serijah. Najboljši so prišli v postev za nagrade. Dvorana tovarniškemu športnemu klubu ni imela tolikšnega obiska. M. T.

maršalov sunek z biljardno palico. Ko naredi karambol, vsi skočijo, da zabeležijo, če je žejen se kar tepo, kdo mu bo pripravil grog...

Maršalov nasprotnik je neki čokot generalštabni stotnik, trdno zapet, z nakodranimi lasmi in v belih rokavcih. To je pravi mojster biljarda, ta lahko vtakne za pas vse maršale sveta. Toda možak obranja spodobno razdaljo med maršalom, trudi se, da bi ne dobil partije, pa tudi, da bi ne izgubil preveč zlahka. To je oficir, ki se mu obeta lepa prihodnost...

Pazite, človeček, držite se dobro! Maršal ima petnajst, Vi samo deset. Le do kraja tako igrajte, s tem boste za svoje povišanje storili več, kakor da bi na bojišču pri svojih tovarniških, kjer bi v dežju in blatu popacali svojo lepo uniformo in čakali povelj, ki jih ni. Partija je res zanimiva. Krogiče se kotlajo, trkajo druga ob drugo, križajo svoja barva... Nenadoma buhne iz nekega topa pod nebo plamen, votel grom zatrese šipe. Vsi zdrihtijo, se razburjeno spogledajo. Samo maršal ni ničesar videl, ničesar slišal. Sklonjen nad biljard pripravil krasen sunek.

Zdajci sine nov blisk, in spet eden. Topovi zagrmje drug za drugim. Pribočniki skočijo k očinom. Vraga, da niso Prusi napadli?

»Prava reč, naj napadajo!« pravi maršal in nadgrne palico s kredo. »Na vrsti ste Vi, stotnik!«

Stab je poln občudovanja. Touren, ki spi na lafeti, je nič v primeru s tem maršalom, ki v trenutku boja tako mirno stoji pred svojim biljardom... Streljanje narašča. Med gromenje topov zareglajo strojnice, zaživijo svinčene. Rdeč dim, po robovih škri, se val na meji trate. Vsa spodnja stran parka je kot v ognju. V kurnikih vreče preplašeni fazani in pavi, arabski konji, vohajoč smodnik, se trgajo od jasi. Glavno poveljstvo je razburjeno. Prihaja sporočilo za sporočilo. Kurirji tekajo na vso sapo. Išejo maršala. Maršal pa je nepristopen. Saj sem dejal, da ga ne more zmotiti nobena stvar. Končati mora svojo partijo biljarda...

»Na vrsti ste, stotnik!« Ampak stotnik je raztresen. Pa kaj ti je, mladi mož? Si zgubil razodnost, pozabljal na igro, ko si po vrsti dal dva sunka, s katerima boš gotovo zmagal? Zdaj se maršal razvname. Moški obraz mu pokrje presenečenje in jeza. Prav v tem hipu pridirja na dvorišče konj in se malone zgrudi. Nekaj pribočnik se poživža na prepoved in plane na teraso. »Gospod maršal! Gospod maršal!« No, lepo je bil sprejet... Nabuhel od jeze in rdeč kot petelin stopi maršal k oknu z biljardno palico v roki: »Kaj je to?... Kako si upate?... Kaj ni stražarja tu?« »Čujte, gospod maršal!« »Vem, takoj!... Počakajte mojih ukazov, tristo hudčev!« In maršal zaloputne okno. Njegovega ukaza naj čakajo?... Saj prav to počno nekateri vojniki. Veter jim pljuska dež in kartecje naravnost v oči. Celi bataljoni so uničeni, oni pa stojijo brez dela, s puško

OKROGLE BODICAŠTE

TAKE »OTROKE« IMAJO V TURCIJI

V zakotni vasi v Turčiji je dobil turist starčka, ki je jokal na hišnem pragu. »Zakaj pa jokate, očka?« »Ker me je ata nabil.« »Koliko pa ste stari?« »98 let!« »Koliko pa je star oče?« »118 let!« »Kaj ste pa zagrešili, da vas je ata nabil?« »Starem očetu sem jezik pokazal.«

VROCA NEVESTA

Že od mladosti je Tomaž rad kadi tobak. Najraje je imel pipico, katero je imel vedno v zobe in seveda prižgano. Tako je bilo tudi, ko je šel na poroko. V cerkvi pa je moral pipico odložiti in ker ni vedel, kam bi jo dal, je bil potisnil v žep izvolfjenki. Pipice pa ni ugasnil, zato se je

izvolfjenki unela obleka, ravno ko sta stala pred oltarjem. Radovedne stare ženske, ki so prisostvovala poroki, so to opazile in menile:

»Ja, ja, kaj takega pa še ne. Saj smo bile tudi me vroče, ko smo bile mlade, toda tako, da bi kar gorele, pa vendar ne.«

»Tako, Tonček, za danes si dosti vadil, zdaj se greš lahko igrati!«

Partija biljarda

Zgodbica iz francosko-pruske vojne 1870

Boj se vleče že dva dni in vojniki, ki so prebili noč s teletčaji na hrbtih pod rahlim dežjem, so čisto izčrpani. In vendar so mnilo že tri preklete ure, kar jih pustijo stati s puško ob nogi v cestnih lužah in v mastnem blatu razmočenih njiv.

Izmučeni od utrujenosti in neprespanih noči, mokri do kože se stiskajo drug k drugemu, da bi se ogreli in obdržali na nogah. Eni so naslonjeni na telečjake svojih tovarišev in spijo kar stojijo. Dež, blato, nobenega ognja, nobene tople hrane, da bi se ogreli; nebo nizko in mrko, sovražen povod okoli. Grozno. Kaj počno tu? Kaj se godi?

Zrela topov so odprta proti hosti, kakor da oprezujejo. Pokrite strojnice gledajo nepomirno v obzorje. Vse je pripravljeno za napad. Zakaj ne napadajo? Kaj čakajo?...

Cakajo povelja, toda glavno poveljstvo ga ne pošlje.

Glavno poveljstvo sploh ni daleč. Nastanjeno je v tistem lepem dvorcu, čigar rdeča opeka, oprana od dežja, se blešči na pobočju brega med drevesjem. Pravcati kraljevski stan, popolnoma vreden, da nosi zastavo enega od maršalov Francije. Čeprav so gospodarji gradu odšli, ni čutili zapuščeni. Prapor vrhovnega poveljnika vojske je zaščitil tudi najmanjši cvet v travli. Res je tučna ta popolna tišina tako blizu bojišča.

Dež, ki spreminja pota v umazano blato in dolge globoke mlake, je tukaj lep, gospodski dež, ki poživlja rdečino opek in zelenilo trave, daje lesket pomarančnim listom in belelem perju labodov. Vse blešči, vse je mirno. Da ni zastave, ki plapolja s strehe, da

ni dveh vojakov, ki stražita pred vrati, človek še v snu ne bi pomislil, da je v stanu glavnega poveljstva. Konji počivajo v hlevih, tu pa tam je videti vrtnarja v rdečih hlačkah, ki mirno grabi pesek na prostornem dvorišču.

V obednici je na pol pospravljena miza, odprte steklenice, umazani in prazni kozarci, ponečkani prti — običajna podoba mize po obedu, ko so gosti odšli. V sosednji sobi je slišati hrup, smeh, trkalčkanje biljardnih krogeč, švenket kozarcev. Maršal igra svojo partijo biljarda — to je krivo, da vojniki čakajo na povelje. Če te maršal začel partijo biljarda, se lahko nebo zruši, nič na svetu ga ne more ustaviti. Končati jo mora! Biljard! To je slabost tega velikega vojskovođeje. On stoji za biljardom resno kot v boju, v paradni uniformi, pokrit z odlikovanji, sijočih očeh, zardelih lic, razvnet od obeda, igre in grogov. Pribočniki so ga obkolili, opazujejo sleherni njegov gib z vso spoštljivostjo, polni občudovanja za sleherni

Alfonse Daudet: